

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

CAB NEWSLETTER

สารที่ปรึกษาชุมชน

ปีที่ 8 ฉบับที่ 61 เดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2551

สารเพื่อสร้างความเข้าใจ ป้องกัน/ดูแลชุมชน ให้ห่างไกลจากเอดส์และยาเสพติด

เรื่องในฉบับ

- ยอมรับ...แต่อย่ายอมแพ้ 1
- พิษกุหลาบ 2
- ศูนย์สุขภาพชาย “พิมาน เซ็นเตอร์” 3
- การประชุมเครือข่ายวิจัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี (HPTN) 4
- สายตา...หาเรื่อง (มาเล่า) 6
- พักสมอง 6
- รอบรู้เรื่องยาเสพติด 7
- อยากเล่า.... มาเพิ่มพลังสมองกับเกอะ.... 8
- วัยรุ่น...รุ่นจริงหรือ 9
- อยู่ด้วยกัน...มนุษย์ต่างดาวทำลายโลก 9
- ชุมชนสัมพันธ์ 10
- กามมา- ตอบไป 11

ยอมรับ...แต่อย่ายอมแพ้

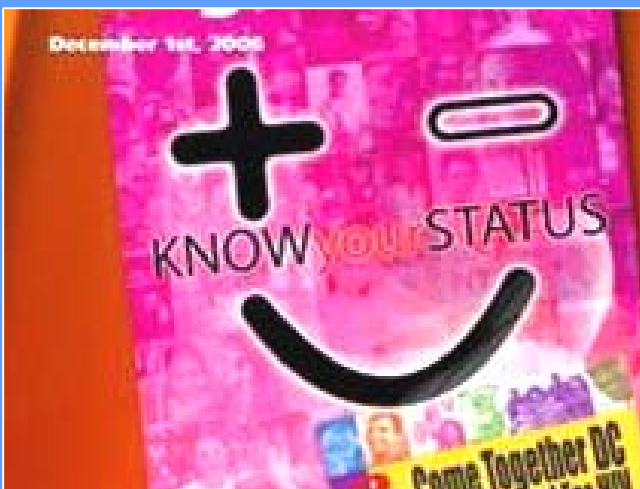
ในชีวิตคนหนึ่งมีอะไรๆ เกิดขึ้นเยอะมาก บางช่วงชีวิตประสบสิ่งที่เรียกว่าเคราะห์ดี แต่อีกหลายช่วงชีวิตก็มักจะหลีกเลี่ยงหนีเคราะห์ร้ายไปไม่พ้น ทุกจังหวะชีวิตของคนเราพร้อมที่จะหักเหไปได้ทุกเมื่อ ปัญหาที่เราควรจะบันทึกไว้เป็นบทเรียนคือทำอะไรถึงจะทำให้เราหลุดพ้นช่วงเวลาที่ยากลำบากมาได้....

การติดเชื้อเอชไอวีก็ถือเป็นคราวเคราะห์ที่ส่งผลกระทบต่อคนคนหนึ่งอย่างมากเพราะอาจหมายถึงการเสียเพื่อน เสียคนรัก ตกงานและอื่นๆ ตามมา เคยมีบทความในหนังสือพิมพ์มติชน เล่าถึงการพลิกวิกฤตเป็นโอกาสของคุณพันธ์เลิศ ไบหยก เจ้าของตึกไบหยก 1 และ 2 ที่กรุงเทพฯ ซึ่งต่างติดอันดับตึกสูงที่สุดในประเทศไทยมาแล้ว แม้จะไม่ได้เป็นตัวอย่างของของผู้ติดเชื้อเอชไอวีโดยตรง แต่เชื่อว่าสามารถให้ข้อคิดที่ดีได้เช่นเดียวกัน...

เค้าเล่าว่า สิ่งที่คุณพันธ์เลิศประสบคือวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นช่วงที่กำลังก่อสร้างตึกไบหยก 2 ทำให้ถูกปฏิเสธการกู้เงินจากธนาคาร ทั้ง ๆ ที่ตอนไปทำสัญญากู้ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ตอนไปขอเบิกเงินที่ได้รับอนุมัติ ทางธนาคารปฏิเสธด้วยเหตุผลว่า ไม่มีเงินให้ พังเหตุผลแล้วแทบลมจับ เพราะอาคารก็เริ่มสร้างไปแล้ว แต่ไม่มีเงินจะไปจ่ายให้ผู้รับเหมา ชีวิตที่คิดว่าวางแผนไว้อย่างดี มีฐานะมั่นคง กลับมาเจอเรื่องนี้เข้า สิ่งที่ทำให้ฝ่าฟันอุปสรรคตอนนั้นมาได้มี 2 อย่างคือหนึ่ง ยอมรับความจริง และ สอง คือไม่ยอมแพ้กับสถานการณ์ที่รุมเร้า

การยอมรับความจริงทำให้มีสติ ส่วนการไม่ยอมแพ้ทำให้เกิดความหวัง คุณพันธ์เลิศตัดสินใจเอาความจริงนี้แหละเป็นอาวุธ โทรศัพท์บอกเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ เล่าสภาพที่เป็นจริงให้ฟัง เพื่อให้เขาเข้าใจและตอบด้วยการขอไม่จ่ายดอกเบี้ยเพื่อเอาเงินนั้นเจียดมาจ่ายให้ผู้รับเหมา ในส่วนผู้รับเหมาที่ใช้วิธีเรียกมาบอกว่าต่อไปต้องไม่สร้างแบบสะเปะสะปะ ถ้าไม่สร้างให้เสร็จเป็นโซน ๆ ตามที่กำหนดไม่จ่ายเงิน หลังจากนั้นก็ใช้วิธีเอาพื้นที่ในโซนที่สร้างเสร็จไปขาย ได้เงินมาก็เอาไปจ่ายเป็นค่าก่อสร้างโซนต่อ ๆ ไป ทำเช่นนั้นจนตึกไบหยก 2 เสร็จสมบูรณ์ และสามารถใช้นั้นสินจนหมดเกลี้ยง ประกาศความเป็นไทมาได้ หากเรานำเรื่องนี้มาเป็นบทเรียนหรือใครได้ยืมได้ฟังความหลังของผู้ติดเชื้อที่เคยเผชิญหน้ากับวิกฤตในชีวิตมาแล้ว เราคงจะพบว่าแม้สาเหตุที่ทำให้ชีวิตติดอับอาจจะมีมากกว่าหนึ่งหลายคนอาจพบจุดติดอับในชีวิตด้วย “น้ำมือตัวเอง” อีกหลายคนพบจุดติดอับในชีวิตเพราะเจอปัจจัยภายนอกที่เราไม่สามารถบังคับได้ แต่สิ่งที่จะทำให้เราพลิกฟื้นชีวิตขึ้นมาได้มีเพียงหนึ่งเดียว คือตัวเราเอง และวิธีที่ทำให้เรารอดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นได้ คือ การยอมรับความจริงแล้วหาหนทางที่จะต่อสู้กับมัน วิธีการแบบนี้มีผู้ติดเชื้อหลายคนพิสูจน์ให้เราเห็นกันว่าได้ผลมาแล้วเช่นกัน

ดัดแปลงจาก คอลัมน์แท็กความดี เขียนโดย ที่คุณนฤตย์ เสกธีระ
ลงในหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 25 พฤศจิกายน 2550

โครงการ
ยาต้านไวรัสในผู้ผลเลือดเอชไอวี/เอดส์
ต่างกัน

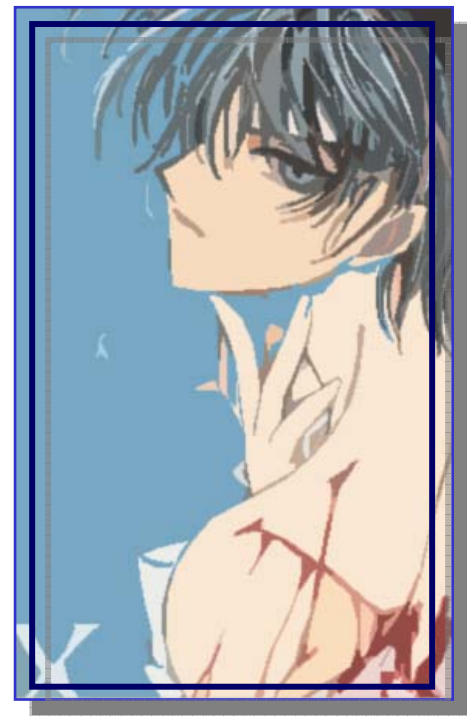
...รับสมัคร...

ผู้ที่มีเชื้อเอชไอวี ที่มีระดับ ซีดี 4 350 -550
และไม่เคยรับ ยาต้านไวรัสมาก่อน
พร้อมคู่ที่ยังไม่ติดเชื้อ
รับฟังรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
08 -1961-5959

พิษกุหลาบ

สวัสดีครับ...

ผมขอใช้นามแฝงว่า กุหลาบแดง ผมทราบว่าคิดเชื้อเอชไอวีเมื่อประมาณปี 2541 เนื่องจากตอนนั้นพี่ชายผมผ่าตัด ผมต้องให้เลือดพี่ชาย แต่ไม่สามารถให้ได้เพราะแพทย์ตรวจเลือดของผมก่อนและพบว่าผมติดเชื้อ ประวัติโดยย่อ ผมเป็นคน จ.ปทุมธานี จบปริญญาตรีเกียรตินิยม ปัจจุบันทำงานด้านการเงิน ผมเป็นคนรูปร่างหน้าตาดี หุ่นสันทัด สูง 171 ซม. ผิวขาว ไม่อ้วนไม่ผอม มีกล้ามเนื้อเป็นลอนเล็กน้อย ผมมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงแต่ชอบผู้ชายมากกว่า ผมได้มาใช้ชีวิตคู่กับแฟนผู้ชายที่ จ.เชียงใหม่ ตั้งแต่ปี 2532 ในระหว่างที่อยู่กับแฟน ผมยังชอบเที่ยวตามชานาเกย์โดยเที่ยวไปทุกที่ทั้งกรุงเทพฯ เชียงใหม่ และต่างประเทศก็ไปสำรวจมาเกือบหมด ผมจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเที่ยวด้วยกันทุกครั้ง ส่วนใหญ่จะใช้ถุงยางอนามัย แต่บางครั้งก็ไม่ได้ใช้ ผมพยายามบ้ายเบี่ยงแต่ไม่สามารถบอกเหตุผลได้ว่าเพราะอะไร จึงเป็นปล่อยเลยตามเลย แม้ว่าในใจผมจะรู้สึกได้ว่าผมได้สร้างบาปขึ้นอีก.....

กระทั่งกลางปี 2547 แฟนก็เสียชีวิตเพราะเอชไอวี ส่วนผมเริ่มมีอาการไอบาก ช่วงนั้นผมหยุดเที่ยวทันทีเพื่อรักษาตัว เพื่อนฝูงบางคนเริ่มรู้ระแคะระคาย บางคนก็ถามตรงๆ ว่า “เป็น....หรือป่าว?” บางคนผมก็ยอมรับ บางคนผมก็ปฏิเสธตามสถานการณ์ เสมือนผมไม่มีทางเลือก อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด ตอนนั้นปริมาณเชื้อไวรัสในตัวของผมมีประมาณ 30,000 - 40,000 ตัวต่อเลือดหนึ่งซีซี ส่วนภูมิต้านทานซีดี 4 เหลือไม่ถึง 150 ตัว ซึ่งในคนปกติที่มีร่างกายแข็งแรง อาจมีซีดี 4 สูงถึง 700 - 1,000 ตัว ผมจึงตัดสินใจเข้าเป็นอาสาสมัครของโครงการยาด้านไวรัสของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตั้งแต่มิถุนายนปี 2549 ไม่นานนั้นผมต้องตายเหมือนแฟนผมแน่ๆ จากนั้นมาเป็นเวลาปีกว่า ผมเป็นเหมือนดอกกุหลาบแดงสีแดงสวยที่กลับมาบานสดใสได้อีกครั้ง ผมกลับมาแข็งแรงได้อีกโดยที่คนทั่วไปไม่ทราบ สามารถคุมเชื้อไวรัสให้ต่ำกว่า 400 ตัวได้ รวมทั้งภูมิต้านทานซีดี 4 ก็เพิ่มขึ้นเป็น 400 ตัว คุณหมอแนะนำให้ผมรักษาสุขภาพให้ดีที่สุด ทำจิตใจให้สบาย และที่สำคัญห้ามรับเชื้อจากคนอื่นมาเพิ่มเติมขาด มีเพศสัมพันธ์กับใครผมต้องใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันตัวเองและคนอื่น แต่ผมก็ไม่อาจรับปากได้ว่าผมจะปฏิบัติได้นานแค่ไหน ส่วนยาที่ผมได้รับคือ เอฟาเวเรนซ์และทรวาด้ากินครั้งเดียวก่อนนอน ผลจากการกินยาด้านไวรัสเอฟาเวเรนซ์มีผลต่อระบบประสาทและสมองผม เป็นอย่างมาก คุณหมอที่ดูแลจำเป็นต้องเปลี่ยนยาให้ผมเป็นเนวิราปีน ซึ่งอาจจะมีผลข้างเคียงกับผิวหนังและตับ แต่สำหรับผมยังไม่เกิดผลข้างเคียงอะไรในตอนนี้ ผมกลับมามีสุขภาพเดิมและกลับไปเที่ยวชานาเกย์ได้อีก คนภายนอกจะดูไม่ออกว่าผมเป็นเกย์และมีเชื้อเอชไอวี แต่ในกลุ่มผมเองด้วยกันจะดูกันออกเหมือนผีย่อมเห็นผิด้วยกัน พวกคุณๆ นักเที่ยวก็ระวังตัวเองด้วยนะครับ ดอกกุหลาบสีแดงสดสวย ดอกนี้ กลิ่นหอมแรงมาก แต่ต้องขอโทษด้วยนะครับ เพราะมันมีหนามเยอะและ... **มันมีพิษ....**

PIMAN Center

ศูนย์สุขภาพชาย พิมานเซ็นเตอร์ (PIMAN CENTER) เปิดให้บริการแล้วครับท่าน

มีคำถามผุดขึ้นมาในใจของผู้คนที่เดินผ่านหรือขับรถผ่านเข้าไปในบริเวณซอย 13 ถนนนิมมานเหมินท์ ว่าอาคารสองคูหา สามชั้น ที่มีการตกแต่งบริเวณด้านหน้าอาคารทางเข้าอย่างทันสมัย เขาเปิดบริการประเภทไหนกันนะ อากรู้แล้วล่ะสิ เชิญตามผมมาได้เลยครับ

ศูนย์สุขภาพชาย พิมานเซ็นเตอร์ เป็นหน่วยบริการที่เปิดดำเนินการร่วมกันระหว่างสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเสนอเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการให้บริการด้านสุขภาพสำหรับเพื่อนกลุ่มชายที่เพศสัมพันธ์กับชาย หนุ่มเกย์ และสาวประเภทสอง โดยมีบริการสุขภาพในด้านต่างๆ เช่น การให้คำปรึกษาและตรวจเลือดสำหรับผู้ที่ต้องการตรวจหาการติดเชื้อเอชไอวีและการตรวจวินิจฉัยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยแพทย์ ในผู้ที่มีการผิดปกติหรือสงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นบริการที่ให้เปล่าโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจเลือดและการวินิจฉัยโรค แต่ต้องเสียเงินซื้อยารักษาโรคด้วยตนเองตามร้านขายยา โดยใช้ใบสั่งยาที่แพทย์เขียนให้ นอกจากนี้ ยังเป็นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการวิจัยในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย และเป็นช่องทางในการชักชวนหาอาสาสมัครที่สนใจ เพื่อเตรียมเข้าร่วมในโครงการวิจัยฯ ดังกล่าวโดยสมัครใจ ซึ่งคาดว่าจะเริ่มขึ้นในอนาคตนี่ใกล้

ศูนย์สุขภาพชาย พิมานเซ็นเตอร์ มีทีมงานประกอบด้วย แพทย์พยาบาลผู้ให้คำปรึกษา เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ที่จะออกไปพบปะกับกลุ่มชายรักชายที่เป็นเป้าหมายตามสถานที่นัดพบต่างๆ ในเขตตัวเมืองเชียงใหม่ และในสถาบันการศึกษา ทีมงานทุกคนได้ผ่านการคัดเลือกและได้รับการอบรมให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดต่างๆ เทคนิคการให้คำปรึกษาและตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวี ทีมงานทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มเพื่อนชาวสีม่วง สิริ้ง ทั้งหลายและสร้างบรรยากาศการให้บริการที่เป็นมิตรสำหรับผู้มาขอรับบริการหรืออยากเข้ามาพูดคุยด้วย เปรียบเสมือนกับเป็นบ้านอีกหลังหนึ่งซึ่งทุกท่านสามารถจะ

เข้ามาใช้บริการได้โดยไม่ต้องห่วงเรื่องค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังมีมุมน้ำชา กาแฟ น้ำหวาน ขนม ให้ท่านเป็นอาหารว่างในระหว่างรอคอยเพื่อรับบริการ สำหรับผู้มาขอรับคำปรึกษาและตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจยังจะได้รับของกำนัลเป็นสิ่งตอบแทนเล็กน้อย เช่น บัตรเติมเงินโทรศัพท์มือถือ เรามีความคาดหวังจะทำให้สถานที่แห่งนี้เป็นศูนย์บริการสุขภาพชายที่เต็มไปด้วยความเป็นมิตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการรักษา

ความลับของผู้ที่มารับบริการซึ่งเราให้ความสำคัญเป็นที่สุด ดูได้จากสถานที่ตั้งของศูนย์สุขภาพชาย พิมานเซ็นเตอร์ ที่ไปตั้งอยู่นอกโรงพยาบาลเพื่อให้สะดวกในการเดินทางมารับบริการและมีความเป็นส่วนตัว ภายในอาคารมีการตกแต่งที่ดูทันสมัย บรรยากาศสิ่งแวดล้อมดูดี นำเข้าไปนั่งพักผ่อน พุดคุย และรับบริการที่ท่านต้องการ ขณะนี้เราเปิดให้บริการมาแล้วประมาณเดือนกว่า และเริ่มเป็นที่รู้จักของเพื่อนชายรักชายที่มาขอรับบริการ และหลายต่อหลายคนได้ช่วยกันบอกต่อจากปากสู่ปาก หวังว่าเราจะเป็นอีกทางเลือกที่เข้ามาช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจ และลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย เพื่อนชาวเกย์ และสาวประเภทสอง และมีเพื่อนๆ สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัยในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีที่กำลังจะเข้ามาดำเนินการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมกับการวิจัยในประเทศอื่นๆ ในเร็วๆ นี้ครับ

ขออภัยอีกครั้งสำหรับท่านที่ยังไม่เคยไป ศูนย์สุขภาพชาย พิมานเซ็นเตอร์ หรืออยากไปเหมือนกัน แต่ไปไม่ถูก ศูนย์ฯ เราหาเจอได้ง่ายมาก ๆ ลักษณะเป็นอาคารห้องแถวสองคูหาสามชั้น ตั้งอยู่ในซอย 13 ถนนนิมมานเหมินท์ ทั้งต้นซอยและท้ายซอยสังเกตได้ง่าย จะมีป้ายสีม่วงตัวหนังสือสีขาวบอกทางเข้าได้ทั้งสองทางทั้งถนนนิมมานเหมินท์และถนนสิริมงคลจารย์ อยู่ใกล้กับด้านหลังของโรงแรมกรีน พาเลซ เราเปิดบริการวันจันทร์ถึงศุกร์ เวลา 10.00 - 19.30 น. หยุดวันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการ ที่ศูนย์ฯ จะมีแพทย์มาประจำเฉพาะวันจันทร์และวันพฤหัสบดีในช่วงบ่าย หากสนใจอยากขอทราบรายละเอียด เชิญติดต่อได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 053-211363 และโทรมือถือ 085-5201176 หากโทรไปในวันเวลาล่วงหน้าได้ก่อนมารับบริการ ก็จะช่วยให้สะดวกขึ้น หวังว่าจะได้พบกับท่านที่สนใจมาขอรับบริการในเร็ว ๆ นี้ครับ

By Kunsue

การประชุมเครือข่ายวิจัยเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อเอชไอวี (HIV Prevention Trial Network : HPTN)

จากการที่ได้ไปเข้าร่วมประชุมประจำปีของเครือข่าย HPTN เมื่อวันที่ 7-9 เมษายน ที่ผ่านมา มีสาระสำคัญจากการประชุมที่อยากนำมาเล่าสู่กันฟังดังนี้

เอชไอวี/เอดส์ ปี 2551 : ความท้าทายและสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไป

จากการประมาณการของ UNAIDS ล่าสุดพบว่ามีผู้ติดเชื้อเอชไอวีผู้ใหญ่และเด็กทั้งสิ้นทั่วโลก 33.2 ล้านคน ส่วนใหญ่ (22.5 ล้านคน) ยังเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในทวีปแอฟริกาแถบใต้ทะเลทรายซาฮารา (Sub-Saharan) ดูเหมือนตัวเลขจะลดลงเมื่อเทียบกับข้อมูลของปี 2549 ซึ่งตัวเลขผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลกทั้งสิ้น 39.5 ล้านคน แต่ถ้ามองย้อนหลังไป ต้องประหลาดใจว่าจำนวนผู้ติดเชื้อยังคงสูงกว่าตัวเลขในปี 2544 แสดงว่าในขณะที่เราประสบความสำเร็จในแง่การรักษา คือตั้งแต่ยุคที่เริ่มใช้ยาต้านไวรัสสูตรยา 3 ตัวในการรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี ทำให้อัตราการเสียชีวิตของผู้ติดเชื้อลดลงอย่างมาก และผู้ที่ได้รับการรักษามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งยังมียาต้านไวรัสตัวใหม่ๆ ที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการอาหารและยาของสหรัฐในการรักษาผู้ติดเชื้อออกมาอย่างต่อเนื่อง แต่ในแง่การป้องกันผู้ติดเชื้อรายใหม่ เรายังไม่สามารถเอาชนะการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีได้ ถึงกับมีคำกล่าวเปรียบเทียบกับว่า "มีผู้ติดเชื้อรายใหม่ 3-4 คนต่อทุกๆ หนึ่งคนที่กินยาต้านไวรัส" นอกจากนี้ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อยังเข้าถึงช่องทางการป้องกันการติดเชื้อน้อยมาก ตัวอย่างเช่น

- กลุ่มผู้ใช้สารเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นรู๊จักและใช้วิธี harm reduction (การลดอันตรายจากการใช้สารเสพติดเช่น การเปลี่ยนวิธีการเสพยาฉีดเป็นวิธีการอื่น หรือการใช้เข็มสะอาด เป็นต้น) เพียง 8%
- การใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเสี่ยงมีเพียง 9%
- ประชากรผู้ใหญ่ในแอฟริกาเข้าถึงการตรวจเลือดเอชไอวี 10 - 12%
- หญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวีได้รับการป้องกันการติดเชื้อจากแม่สู่ลูก 11%

ดังนั้นเพื่อเอาชนะการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีให้ได้มีหลักการที่สำคัญ 3 ข้อคือ

1. ไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของเอชไอวีได้ผล 100% เปอร์เซนต์ และ ไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่จะเหมาะสมหรือได้รับการยอมรับจากทุกๆ คน
2. ต้องรวบรวมหลายๆวิธีเข้าด้วยกัน
3. ต้องมีการประเมินยุทธวิธีเหล่านั้นในประชากรแต่ละกลุ่มซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในแต่ละกลุ่ม

วิธีใหม่ๆ ที่นักวิจัยกำลังทำการศึกษายู่ได้แก่ การให้ยาป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีก่อนสัมผัสเชื้อ (pre-exposure prophylaxis) การขับอวัยวะเพศชายกับการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชายเพศ สารป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีสำหรับผู้หญิง เป็นต้น

โดยสรุป เราจะพบกับความท้าทายในทุกๆด้าน ทั้งการป้องกันและการดูแลสุขภาพผู้ติดเชื้อ ซึ่งยังต้องการงานวิจัยทั้งงานวิจัยพื้นฐาน (basic research) และงานวิจัยทางคลินิกเข้ามาสนับสนุนความรู้ทางการแพทย์เพื่อให้เกิดการป้องกันการแพร่ระบาดที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในยุคที่งบประมาณจำกัดกว่าเดิม นี่คือการวิจัยที่ท้าทายของเครือข่าย

ผดความคาดหมายกับโครงการวิจัย HPTN 039 : การให้ยาไฮโดรเวียร์ในผู้ที่ติดเชื้อไวรัสเริมชนิดที่ 2 (HSV-2) เพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี

ปัจจัยเสี่ยงหนึ่งของการติดเชื้อเอชไอวี คือการมีแผลบริเวณอวัยวะเพศขณะที่มีเพศสัมพันธ์และแผลอวัยวะเพศที่บอบช้ำที่สุดก็คือ แผลเริม ที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส HSV-2 นั่นเอง (สรุปว่าการติดเชื้อเริมชนิดนี้ทำให้เกิดแผลที่อวัยวะเพศและเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากขึ้น) เจ้าเชื้อ HSV-2 นี้มีคุณสมบัติเหมือนเอชไอวีอยู่ข้อหนึ่งคือ เมื่อติดเข้ามาในร่างกายเราแล้วจะไม่สามารถกำจัดเชื้อออกไปหรือรักษาให้หายขาดได้ แต่จะหลบซ่อนอยู่ในเซลล์ประสาทได้ชั่วหนึ่ง วันดีคืนดีเชื้อไวรัสจะแพร่กระจายออกมาจากที่ซ่อน และทำให้เกิดอาการคือ คุ่มน้ำใสแสบๆ คันบริเวณอวัยวะเพศ ซึ่งจะแตกออกและกลายเป็นแผลเป็นๆ หายๆ ยาที่ใช้รักษาที่รู้จักกันดีก็คือ ยาไฮโดรเวียร์ นอกจากนี้ยังใช้ยานี้ในการป้องกันการกลับเป็นซ้ำของแผลอวัยวะเพศได้ (ขนาดยา 400 มก.กินวันละ 2 ครั้ง ลดการแพร่กระจายของเชื้อ - viral shedding ได้ถึง 80-90%) ดังนั้นถ้าผู้ที่ติดเชื้อไวรัส HSV-2 กินยาไฮโดรเวียร์ ก็น่าจะเกิดอาการแผลอวัยวะเพศน้อยลงและ น่าจะช่วยป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ จริงหรือไม่มาดูคำตอบจากโครงการวิจัยนี้กันค่ะ

ความคืบหน้าโครงการวิจัยยาต้านไวรัสในผู้ผลัด เอชไอวี/เอดส์ต่างกัน (HPTN 052)

วันที่ 9 เมษายน เป็นวันที่นักวิจัยจากโครงการ HPTN 052 ตั้งแต่ทีมวิจัยจากส่วนกลางและจาก 9 หน่วยวิจัยจากบราซิล มาลาวี ซิมบับเว อินเดียและไทยได้มาพบปะพูดคุยกัน นอกจากนี้ได้มีการแนะนำหน่วยวิจัยแห่งใหม่ คือ โจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ หัวข้อที่มีการพูดคุยกันที่สำคัญเป็นเรื่องของการปรับ ระดับชีวิต 4 ที่เป็นเกณฑ์ในการเข้าร่วมโครงการวิจัย เนื่องจากมีทุกหน่วยวิจัยประสบปัญหาเดียวกันคือ เหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้ติดเชื้อจำนวนหนึ่งไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้คือ ระดับชีวิตไม่อยู่ในช่วง 350 -550 เซลล์/ลบ.มม. ตามเกณฑ์ อีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องการเปลี่ยนการระบะเวลาติดตามของโครงการให้ห่างขึ้นกว่าปัจจุบันที่นัดหมายอาสาสมัครเดือนละ 1 ครั้ง ทั้ง 2 ประเด็นนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโครงการ มีการอภิปรายและเสนอความเห็นกันอย่างกว้างขวาง เช่น ทางหน่วยงานที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลก็เสนอความเห็น ว่า ต้องระมัดระวังอย่างยิ่งเนื่องจากอาจมีผลกระทบต่อจำนวนประชากรที่จะศึกษา มีผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนทางเภสัชกรก็มีความเป็นห่วงในแง่การจ่ายยา ความร่วมมือในการกินยาต้านไวรัสหากนานเกินไป ในที่ประชุมครั้งนี้ยังไม่มีข้อสรุปใดๆ ในการเปลี่ยนแปลง แต่ทางทีมผู้วิจัยหลักจะรวบรวมข้อความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายไปพิจารณาโดยละเอียด และให้หัวหน้าโครงการวิจัยของแต่ละหน่วยวิจัยได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจภายหลัง นอกจากนี้ยังมีการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง ความท้าทายในการค้นหาอาสาสมัคร ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเสนอ วิธีการค้นหาอาสาสมัครของหน่วยวิจัยของตน ปัญหาอุปสรรคที่พบในการหาอาสาสมัคร และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นกัน ตอนสุดท้ายของการประชุมมีการจัดแสดงโปสเตอร์ของแต่ละหน่วยวิจัย ซึ่งทางสถาบันฯ ก็ได้้นำโปสเตอร์โครงการยาต้านไวรัสในผู้ผลัดเอชไอวี/เอดส์ต่างกัน ไปแสดงเช่นทุกปี

โครงการวิจัย HPTN 039 เป็นการทดสอบระยะที่ 3 โดยการ สุ่ม แบบปิดฉลาก เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ยา อโซโคลเวียร์ กินวันละ 2 ครั้งเพื่อป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวีในผู้ที่ติดเชื้อไวรัสเริมชนิดที่ 2 (HSV-2) โดย เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้ยาหลอก

อาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัยได้แก่ หญิงรักต่างเพศ (แชนเบีย แอฟริกาใต้ ซิมบับเว) และชายรักร่วมเพศ (เปรู สหรัฐอเมริกา) ที่ตรวจเลือดพบว่าติดเชื้อเริมชนิดที่ 2 (HSV-2) และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อเอชไอวีจำนวนทั้งสิ้น 3,172 ราย ระยะเวลาในการติดตามอาสาสมัคร 36 เดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสิ้นสุดลงเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 พบว่ากลุ่มอาสาสมัครที่ได้รับยาอโซโคลเวียร์มีผู้ติดเชื้อเอชไอวี 3.9 ต่อ 100 คนต่อปี ขณะที่กลุ่มที่ได้รับยาหลอกมีผู้ติดเชื้อเอชไอวี 3.3 ต่อ 100 คนต่อปี สรุปได้ว่า ยาอโซโคลเวียร์ไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในผู้ติดเชื้อเริมชนิดที่ 2 ได้ อย่างไรก็ตามพบว่าอาสาสมัครที่ได้กินยาอโซโคลเวียร์มีอัตราการเกิดแผลที่อวัยวะเพศน้อยกว่ากลุ่มที่กินยาหลอกถึง 37% และขานี้มีความปลอดภัย ผลข้างเคียงน้อยและ อาสาสมัครมีความร่วมมือในการกินยาดี

ผลการวิจัยนี้ผิดไปจากความคาดหมายของนักวิจัย และทำให้เกิดคำถามต่างๆ ตามมา เช่นหรือว่าที่จริงแล้วการติดเชื้อไวรัส HSV-2 ไม่ได้เป็นปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีอย่างที่คิด แต่อาจเป็นจากการติดเชื้อร่วมอื่นที่ทำให้เกิดแผลที่อวัยวะเพศได้เหมือนกันยา อโซโคลเวียร์จะมีผลต่อการติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่อย่างไร จึงเกิดงานวิจัยต่อเนื่อง คือ HPTN 039 - 01 โดยเป็นการเก็บข้อมูลระยะยาวแบบติดตามไปข้างหน้า

ในอาสาสมัครที่ตรวจพบว่าติดเชื้อเอชไอวีในโครงการ HPTN 039 จำนวน 81 ราย (กลุ่มได้ยาอโซโคลเวียร์ 27 ราย, กลุ่มที่ได้ยาหลอก 54 ราย) เพื่อติดตามดูว่า ยาอโซโคลเวียร์จะมีผลอย่างไรต่อปริมาณไวรัสเอชไอวีในเลือดในช่วง 6 เดือนแรกหลังติดเชื้อเอชไอวี

รอบรู้เรื่องยาเสพติด

สวัสดีครับคุณผู้อ่านทุกท่าน ฉบับที่แล้วเราได้เสนอบทความเรื่อง “ฟันกับการพัฒนาที่ยั่งยืน” เนื่องจากมีพื้นที่จำกัดจึงไม่สามารถลงบทความได้จบ เรามาติดตามกันต่อในฉบับนี้เลยนะครับ...

เราไม่ได้เลือกที่จะช่วยใครเป็นการเฉพาะ เราช่วยทุกคนในพื้นที่ การไม่เข้าไปยุ่งกับการเมือง การปกครองเป็นเรื่องสำคัญ การที่ไม่มีความสนใจที่จะเข้าไปหาข่าวหาคนทำผิด ทำเฉพาะงาน ให้เกียรติเขา รับฟังปัญหากับเขาอย่างจริงจัง สอนให้เขาได้เรียนรู้การทำเกษตร ขนพื้นฐานต่างๆ การให้ความรู้ในการปลูกพืชระยะสั้น ระยะยาวต่างๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่งนั้นเป็นการสอนวิธีคิดหรือจับปลา ไม่ใช่ให้ปลาแก่เขากิน ฝรั่งไม่เข้าใจในข้อนี้โดยเฉพาะองค์กรใหญ่ในพื้นที่มุ่งเน้นที่จะสำรวจว่าปลูกผืนไปทำอะไร มีใครค้าทำอะไรบ้าง ไม่ได้มองไปที่ปากท้องของชาวบ้านเป็นหลัก ดังนั้นแนวทางพระราชดำริเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่สามารถปรับใช้ได้ทุกพื้นที่ (ปรับใช้ไม่ใช่เลียนแบบ) เราโชคดีครับที่มีนายหลวงและแม่นายหลวงทั้งสองพระองค์ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมสำหรับปวงชนชาวไทยอย่างหาที่เปรียบมิได้ครับ ภาพนี้ในพื้นที่เขตรัฐตอนกลางไปแนะนำอบรมให้เขาปลูกพืชระยะยาวครับ คนไทยมีคนเดียวในรูป (ลูกแม่โจ้ด้วย) พี่ๆ น้องๆ แยกกันออกหรือเปล่า

หลังจากเราเริ่มช่วยให้เขามีสุขภาพดีขึ้นบ้างแล้ว เราก็เริ่มที่หาน้ำก่อนครับ ชาวบ้านกว่า 3,000 คนช่วยกันขุดคลองส่งน้ำ

ยาว 3 กิโลเมตร แล้วเสร็จใน 10 วัน เราช่วยส่งกลิ้งสำรวจแนวคลองส่งน้ำเท่านั้นและสอนชาวบ้านทำฝายขนาดเล็กทุกๆ หมู่บ้านเพื่อส่งน้ำไปที่นาที่ชาวบ้านขุดขึ้นมาใหม่ ปีเดียวกันนั้นชาวบ้านก็ปลูกข้าวได้ 2 ครั้ง และมีส่งกลับไปช่วยชาวบ้านที่ยังอยู่ในพื้นที่เดิมอีกด้วย ทางว่าเขามีทีมเกษตรจากยูเนสโค ประเทศจีนมาช่วยเรื่องข้าวลูกผสมซึ่งเป็นครั้งแรกของหมู่บ้านที่รู้เรื่อง การปลูกข้าวโดยใช้พันธุ์ลูกผสม ผลผลิตสูงมากครับ 2 - 3 เท่าของผลผลิตปกติเลยทีเดียว แต่เป็นข้าวแข็งกินไม่อร่อยเหมือนข้าวไทย แต่ก็ทำให้คนเหล่านั้นรอดตายนะครับ ผมต้องใช้เวลา 2 ปี จึงจะเปลี่ยนให้เขาปลูกพืชอื่นๆ บ้างหลังปลูกข้าว เช่น ถั่วเหลือง เพราะโรคเริ่มระบาดหนักจากการปลูกพืชซ้ำๆ กันหลายครั้ง รูปนี้ เป็นที่นาที่ขุดใหม่มาแล้ว 2 ปี ที่จะให้ดูคือภูเขา ด้านหลังด้านขวามือ ที่เป็นลูกๆ นั้นลงไปจะเป็นดอยอ่างขาง โครงการหลวงอ่างขางนั่นเอง

หนุ่มชาวว่าคนนี้ต้องมาช่วยสาวๆ ชาวว่าด้วยกันแกะข้าวโพดออกจากฟัก ที่เขาต้องมาไม่ใช่ว่าสาวๆ เหล่านี้รักเขานะครับ

แต่เป็นเพราะรองเท้าทหารที่ต้องใช้เป็นเครื่องมือในการกระเทาะ เมล็ดข้าวโพดครับ ตามรูปคุณก็จะเห็นว่าสาว ๆ ถีรองเท้าหนุม ๆ ไว้ ทหารหนุ่มเหล่านี้ในรูปไม่ได้ใส่รองเท้าครับ เรานำข้าวโพดพันธุ์ ลูกผสมไปตั้งเป็นกองทุนเมล็ดพันธุ์ในพื้นที่เพื่อใช้เป็นทุนเริ่มต้นในการปลูกและผลิตข้าวโพด

6 เดือนในการใช้ช่างฝีมือฝั่งไทย และคนงานชาวว่า ทำงาน ร่วมกันสร้างโรงเรียนและโรงพยาบาล ขนาด 16 เตียง พร้อม บ้านพักหมอ บ้านพักพยาบาลและทีมงานหมอ รอบๆโรงเรียนทำ เป็นแปลงเรียนรู้ให้เด็กมาขุดแปลงปลูกผักกิน เลี้ยงปลา ไก่ไข่ เลี้ยง ทั้งนักเรียน 500 คน ครูจีน ครูพม่า หมอ พยาบาล ทีมงานผม อยู่กัน ได้ ลูกแม่ใจไปไหนไม่อดตาย เพราะพวกเราทำการเกษตร ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ปลาเป็นนึ่งเอง หวังว่า น้องรุ่นหลังๆ คงเข้าใจนะครับ เรา เรียนอะไรต้องให้มันรู้จริง รู้จริงหมายความว่าถึงแม้ไม่มีปึก สารเคมี เครื่องมือทันสมัย อาหารสัตว์สูตรสำเร็จ เราก็ใช้สองมือเราสร้าง ขึ้นมาครับเพราะเรื่องในสนามการพัฒนาเราคงแบกอะไรเข้ามาทำ เต็มที่ไม่ได้นะครับ แต่สำเร็จเพราะเรามีชื่อของนายหลวงและ สมเด็จย่ามาด้วยเราจะให้พระนามท่านเสียไม่ได้ (และเสียชื่อแม่ใจ ไม่ได้ด้วย)

ขอขอบคุณคุณคุณณรงค์สำหรับเรื่องราวดีๆ และยิ่งอ่านแล้วทำให้ ผมยิ่งภาคภูมิใจที่ได้เกิดเป็นประชาชนชาวไทยในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เป็นอย่างยิ่ง จึงอยากเอามานำเสนอให้ได้อ่านกันด้วยครับ

ขอทั้งสองพระองค์ และพระราชวงศ์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า ปีเตอร์แพน

อยากเล่า...

...มาเพิ่มพลังสมองกันเถอะ

หลังจากพักผ่อนกันมาเต็มที่แล้ว ถึงเวลาที่เราต้องกลับเข้าสู่โลก แห่งความเป็นจริง (ที่แสนโหดร้าย) เริ่มต้นขึ้นที่เช้าวันจันทร์ เสี่ยง นาฬิกาปลุกดังหวนกหูอยู่รอบแล้ว แต่เราก็กังไม่ยอมลุกขึ้นจากเตียง จนกระทั่งลืมตาแบบสะลึมสะลือ มองตัวเลขในนาฬิกาเป็นเลข 08.00 น. จึงรีบกระเดิงตัวขึ้นจากเตียงราวกับเตียงที่นอนอยู่ร้อนเป็นไฟ นอน ต่อไปไม่ได้แล้ว รีบวิ่งไปฉี่ร้อนในห้องน้ำ อาบน้ำ (บางคนรวมทั้งตัว ผู้เขียนเอง อาจจะไม้อาบโดยอ้างว่าก็อาบแล้วไปเมื่อวาน แล้วตอนกลาง คืนก็ไม่ได้ไปทำอะไรให้ตัวสกปรก จะอาบให้เปลืองน้ำ เปลืองเวลาไป ทำไม) แปรงฟัน (ถ้าเวลาไม่พอจริงๆ อนุญาตให้มาแปรงที่ทำงานได้) ล้างหน้า (อันนี้ต้องล้างเด็ดขาดจะไม่หล่อ) แล้วรีบแต่งตัว (ถ้าไม่อาบน้ำ ก็ พรหมน้ำหอมชะหน่อย) แล้วรีบวิ่งรุดมาทำงานโดยเร็ว (อย่าลืมน้ำใจให้ กันบนท้องถนนด้วยนะครับเพราะว่าทุกคนก็รีบเหมือนกัน) และก็มาถึง ที่ทำงานแบบเส้นยาแดงผ่าสิบหก (ผ่าแปดมันน้อยไป) เอ้อ..... (เสียง ถอนหายใจยาวหนึ่งครั้ง) อนุญาตให้พักเหนื่อยได้ 12 วินาที พอไปถึง ที่โต๊ะทำงานก็เปิดคอมฯ ทิ้งไว้ แล้วเดินไปซังกาแฟ (ใครยังไม่ได้อ แปรงฟันก็เก็บไว้แปรงหลังกินกาแฟนะครับ) เรื่องกินข้าวข้าว ลืมไปได้ เลขครับ ไม่เคยตื่นมากินทันตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัยแล้ว จากนั้นถือถ้วย กาแฟมานั่งกินที่โต๊ะ แต่ก่อนจะเริ่มทำงาน เรามาเพิ่มพลังสมองกันก่อน ดิกว่า ผมได้อ่านมาจากหนังสือ ของคุณวนิดา เรช หรือหนูดี (หญิงเก่ง ของไทย วัย 30 ปี จบปริญญาตรีเกียรตินิยมด้าน ครอบครัวยศึกษา Family Studies มหาวิทยาลัยแมริแลนด์ คอลเลจพาร์ก สหรัฐอเมริกา ปริญญาโท เกียรตินิยมด้านวิทยาการทางสมอง (Neuroscience) ในโปรแกรม Mind, Brain and Education มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา) โดยข้อแรก เข้าบอกว่า “จิบน้ำบ่อย ๆ สมองประกอบด้วยน้ำ 85 % เซลล์สมองก็ เหมือนต้นไม้ที่ต้องการน้ำหล่อเลี้ยง ถ้าไม่มีน้ำ ต้นไม้ก็เหี่ยว ถ้าไม่ อยากให้เซลล์สมองเหี่ยวซึ่งส่งผลให้การส่งข้อมูลช้า กลายเป็นคนคิดช้า หรือคิดไม่คอยออก แต่ละวันจึงควรดื่มน้ำบ่อย ๆ” ผมเห็นด้วยอย่างยิง เลขครับ น้ำเปล่าๆ ก็มีประโยชน์ต่อร่างกาย ไม่เห็นจำเป็นต้องไปดื่ม ซากาแฟ ให้เสียสตาคักกันเลย ว่าแล้วก็รีบไปดื่มน้ำสะอาดๆ ซัก 1 แก้วก่อน แล้วจึงเตรียมน้ำซัก 1 ขวด ไว้ดื่มตอนทำงาน รู้สึกสดชื่นขึ้นจริงๆ แต่ แรกๆ อาจจะปวดท้องบ่อยนิดนึง แต่ไม่เป็นไร การลุกเดินไปเข้าห้องน้ำก็ ถือว่าเป็นการพักเบรก ให้ร่างกายได้ยืดเส้นยืดสายและพักสายตา (เออะ นะคนดี) บ้าง หลังจากนั้นจ้องหน้าจอสีเหลี่ยม จนหน้าจะเป็นเหลี่ยมอยู่ แล้ว และการดื่มน้ำเปล่ายังช่วยทำให้ผิวพรรณดี มีน้ำมีนวล ไม่เหี่ยวแห้ง ด้วยนะครับ ถ้าคุณสาว ๆ อยากมีผิวสวย หน้าใส แต่ไม่ไร้สมอง ก็หัน มาดื่มน้ำกันเถอะนะครับ (จ้า...ขอ) ว่าแล้วก็เท กาแฟทิ้งแล้วหันมาดื่มน้ำเปล่ากันเถอะ (ถ้าเสียคาย กาแฟ แนะนำให้เดินไปที่โต๊ะหัวหน้า แล้วบอกหัวหน้าว่า ซังกาแฟมาให้ครับ.....อิอิ)

วิธีเพิ่มพลังสมองยังไม่หมด แต่หน้ากระดาษหมดแล้ว ใครที่ยังอยากสมองดีก็ติดตามได้ในฉบับหน้านะครับ

.....ฝันบ้า

วัยรุ่น..รุ่นจริงหรือ

ผู้เขียน : โอตะ

หอพัก แยกหญิง-ชายช่วยอะไร

ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการมั่วสุม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การเสพยาเสพติด โดยเฉพาะเรื่องการมั่วเซ็กซ์กันของวัยรุ่นที่ใหญ่หลวง หลายๆ คนที่ปรารถนาดี เป็นห่วงเป็นใยคอยดูแลอย่างทะนุถนอม สุดท้ายก็ตั้งครครักษ์ หรือติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์และแก้ปัญหากันไป..... ยังคงเป็นปัญหากันต่อไปสำหรับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศกับวัยรุ่น จะให้แยกจากกันได้ได้อย่างไรหลายคนเรียนรูมาแล้วว่าเมื่อฮอร์โมนเพศมันพลุ่งพล่านขึ้นมาแล้วอะไรก็ห้ามไม่ได้จะให้มาทำสมาธิ ช่มอารมณ์ (ใครทำได้ถือว่าบรรลุนะ) กันคงไม่ไหว หญิงชายเมื่ออยู่ใกล้กันมันก็เกิดการสปาร์ค คิดไฟขึ้นมาได้ตลอดเวลา การแยกจากกัน ไม่ให้เจอกันเป็นความคิดที่แย่มากจากเดิมมีโรงเรียนชายล้วน หญิงล้วน ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสหรวมไปเลย หอพักเมื่อก่อนเป็นหอรวม ตอนนี้จะแยกหญิง ชายเพราะเห็นว่าเป็นการเอื้อให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้นเด็กๆ คงจะงกกันใหญ่ว่าเค้าทำอะไรกันเธอ? ในทางบวก สามารถควบคุมและตรวจสอบได้ง่ายไม่มีปัญหาเรื่องการส่งเสียงดัง ลดการมั่วสุมทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองสบายใจ แต่ในทางลบ เมื่อเค้าทั้งสองต้องการ.... ขึ้นมาก็คงจะเป็นแถวสวนหย่อม สวนสาธารณะ โรงมหรสพหรือราคารั้วละ 150 บาท (ไม่ได้แะนะเนี่ย!!) และหอพักแยกชายหญิงมากโดยเฉพาะหอพักชาย น้องๆ หลายคนบ่นกันอุบเพราะย้ายหอมาหลายทีแล้วสาเหตุเพราะเจ้าของหอพักทำหอพักหญิงก็จำเป็นต้องไล่เด็กผู้ชายออกมา แล้วจะให้ไปอยู่ไหนล่ะ เมื่อหอชายมันไม่ค่อยมี ผู้ใหญ่ที่เป็นคนคิดเรื่องนี้คิดจะทำอะไรก็ทำเพียงแต่มองเห็นแค่ปัญหาตรงหน้าไม่ได้มองทะลุไปถึงผลที่จะตามมาหรือในระยะยาว การจัดการที่ไม่มีการรองรับใครจะเปิดหอพักชายหรือหญิงก็แล้วแต่ความสะดวกของเจ้าของหอพัก แล้วใครอยากเปิดหอชายเพราะรู้ว่ามีปัญหา มากกว่าหอหญิง (รีเปลา่???) เด็กบางคนบางคู่ที่อยู่ด้วยกันจริงๆ ก็ใช้ความฉลาดลงทะเลเบียนใช้ชื่อคู่ของตนแต่อีกคนมาอยู่เพราะรู้ว่าเค้าเซ็กซ์กันแค่รายชื่อนี้ไม่ได้มาตรวจสอบจริงจังก็หาวิธีกันไป

ตอนนี้เด็กวัยรุ่นไทยโดนบีบบังคับให้อยู่ในกรอบที่ผู้ใหญ่วางไว้เพราะถือว่าด้วยความดีงามโดยเอาตัวเองเป็นบรรทัดฐาน การสอนโดยยึดวิถีไทยถือว่าเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งแต่ก็ต้องมองถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สถานการณ์ ปัญหา ปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อให้เกิดปัญหาขึ้นมาทำไมประเทศที่เปิดเซ็กซ์เสรีไม่มีปัญหานี้ (ริว่าเค้ามีปัญหามิเหมือนกันแต่ไม่เผยแพร่) การควบคุม ดูแล ป้องกันของภาครัฐที่มีความเข้มแข็งและสามารถรองรับปัญหาที่เกิดขึ้น ความเข้าใจ การพูดคุยกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ที่สามารถคุยกันได้ทุกเรื่อง พื้นฐานการเลี้ยงดูที่เริ่มต้นมาจากครอบครัว เริ่มต้นที่คนเป็นพ่อแม่อบรมสั่งสอนให้เรียนรู้เพื่อจะอยู่ในสังคมได้ รวมถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีเมื่อจะต้องออกไปใช้ชีวิตนอกบ้านได้ โดยเฉพาะเรื่องการเอาตัวรอดแต่กับวัยรุ่นไทยไม่ใช่ ถ้ามีเวลาให้ลองดูละครเรื่อง “สุดแต่ใจจะไขว่คว้า” ทางช่อง 3 ตอนหัวค่ำ เป็นละครที่ดีทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนของสังคมไทยว่าจะสอนลูกให้เก่งหรือเป็นคนดีหรือสองอย่างพร้อมๆ กัน....คุยเรื่องหอพัก ดันมาจบลงที่ละครได้ยังไงเนี่ย!!! ใครมีประเด็นที่จะแลกเปลี่ยนก็เขียนมาคุยกันได้นะครับบางทีอาจจะได้มุมมองของผู้ใหญ่ที่มีมองปัญหานี้คนละด้าน ยินดีครับ...

ฮั้วตัวกัน

มนุษย์ต่างดาวทำลายโลก

หลายๆ บ้านหลังจากได้อ่านคอลัมน์นี้ในฉบับที่แล้วคงลุกขึ้นมาปลูกผักสวนครัวกันนะครับ มีแต่ได้นะผมว่า ได้ผักมากิน ได้เก็บดองได้เอากำลังกาย ได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวได้อะไรอีกครับช่วยกันคิดหน่อย.... มีแต่ได้ไม่มีเสียเลย (เสียเหงื่อบ้างเล็กน้อย) วันนี้ที่บ้านคุณปลูกผักอะไรกันบ้างครับ???

คงต้องลุกขึ้นมาทำอะไรสักอย่างที่คุณคิดว่าจะทำให้เราไม่ต้องมารับภาระที่หนักอึ้งกับเศรษฐกิจ อย่างไม่ทั่ววันนี้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เคยชินเป็นประจำเพราะถ้ามันมารัฐบาลออกมาแก้ไขราคาสินค้าอุปโภคบริโภค หรือรอให้เงินเดือนขึ้นอย่างเดียวก็น่าจะได้แล้วโอกาสที่ราคาน้ำมันจะทะลุ 50 บาท ในปีนี้มันอย่างแน่นอนแล้วสินค้าอีกหลายร้อยรายการจะเป็นอย่างไร (เขียนไปบ่นไป เอะ!!! คุณๆ) ก็เป็นไปตามกลไกของตลาดโลกเพราะไม่ได้เกิดเฉพาะในบ้านเราภาวะโลกร้อน ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาระหว่างประเทศ และปัญหาอื่นๆ มากมายเป็นสาเหตุ (ที่เกิดจากมนุษย์) ที่ทำให้เราผจญกับปัญหาต่าง ๆ (จะโทษใครดี) ริว่าต้องหันมาขี่ช้างขี่ม้า นั่งวัวเทียมเกวียนกันก็เข้าทำดี กลับเข้าสู่ยุคที่เราเรียกว่ามันล้ำสมัย เพราะในสิ่งที่ล้ำสมัยมันยังคงอยู่ของมันโดยไม่ทำให้ใครเดือดร้อน มันไม่ทำลายโลก น้ำมันจะแพงถึรถละรื้อมันก็ไม่เดือดร้อน อยู่กับโลก อยู่กับสิ่งแวดล้อม อยู่กับธรรมชาติที่ไม่ได้ปรุงแต่งใดๆ ใครเคยออกไปกลางทุ่งนาตอนที่ข้าวกำลังเป็นต้นอ่อนทั่วทั้งผืนนา แล้วสุดสายใจเข้าลึกๆ สัก สิบครั้ง จะรู้สึกว่าร่างกายสดชื่นขึ้นมาเหมือนเดิมอากาศที่บริสุทธิ์จริงๆ เข้าชาร์ตกับร่างกาย บางมุม บางแห่งยังมีให้เราได้ชื่นชมและสัมผัสโดยเฉพาะแถบรอบนอก วิถีชีวิตแบบเดิมๆ ยังพอมีให้เห็นบ้าง ถ้าเราคิดที่จะแสวงหาความเจริญที่สืบคลานเข้ามาทำให้คนในชนบทรับเอา

สิ่งแปลกใหม่ มีความต้องการในสิ่งที่ตนไม่เคยมีแต่ไม่จำเป็น รับเข้ามาโดยไม่รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ขออ้างหนังสือของคุณวินทร์อิกรอบ เรื่องบางกระโพ้ง (หนังสือแนววิทยาศาสตร์แบบชาวบ้าน) ที่หาวิธีที่จะเอาความเจริญเข้ามาในหมู่บ้าน โดยสร้างสถานการณ์ว่ามีมนุษย์ต่างดาวมาเยือน ขุดหลุมทำเสียงเลียนแบบคลื่นตามความถี่ แล้วลองคิดกันเล่นๆ ว่าจะมีอะไรตามมาครับ?... ใช่แล้วครับ ผู้สื่อข่าว ทำข่าว ผู้หลักผู้ใหญ่เข้ามาตรวจสอบ มีไฟฟ้า มีการสร้างถนน มีโทรทัศน์ มีคอมพิวเตอร์ มีเน็ต ฯลฯ ที่เรียกว่าเป็นเครื่องบ่งบอกว่าคือความเจริญ แต่ปัญหาที่พระเอก (คนคิดแผนเรื่องมนุษย์ต่างดาว) จะต้องแก้ไขหลังจากเกิดเรื่องนี้สิ เยอะแยะมากมาย อ่านไปหัวเราะไป (ลองหามาอ่านนะครับ)

อย่างโฆษณาดี ๆ ก็มีให้ดูเยอะ บางทีแอบชื่นชมคนคิดนะครับว่าสามารถสะท้อนได้ตรงกับสภาพการณ์ในปัจจุบันได้ดี และตรงจริงๆ อย่างความสุขที่แท้จริงคืออะไร? หลายคนคิดว่าการได้ไปเที่ยวในที่ต่างๆ การใช้ชีวิตที่สวยหรู การดูหนัง ฟังเพลง หรือการได้อยู่กับคนรัก แต่โฆษณาชิ้นนี้ถ่ายทอดออกมาเป็นการใช้ชีวิตที่อยู่อย่างพอเพียงมีความสุขกับต้นไม้ มีพืชผัก มีปลา มีไก่ มีไข่กิน โดยไม่ต้องดิ้นรน ขวนขวายหาเงินทองมากมาย กลับไปใช้ชีวิตในแบบเดิมๆ ของไทยเราแล้วทีนี้ในน้ำก็มีปลา ในนาจะมีข้าวไว้ให้เราได้อยู่อย่างพอมีพอกินไม่ก่อหนี้สิน ชีวิตก็มีความสุขได้บนความพอเพียง “มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดเดียวที่มีปริมาณสมองและกลไกทางสมองที่ฉลาดที่สุด แต่ขณะเดียวกันความฉลาดกลับมากทำให้มนุษย์ต้องได้รับความทุกข์” แล้วมนุษย์ต่างดาวจะทำลายโลกหรือเปล่า????

CE : HPTN 058

ชุมชนสัมพันธ์

พาไปเที่ยวชมก้อยอีกแล้วครับ โครงการ HPTN 058 แจกขนมและยาให้ชาวบ้านบ้านชะริกย ต.แม่ต๋อน อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ จำ!! พาผู้เฒ่าผู้แก่มาบ้านวัดแล้วก็เอาขนมไปแจกให้เด็ก ๆ ด้วยครับ

เนื่องจากการที่ได้มีโอกาสเข้าไปเพื่อแนะนำโครงการชุมชนออกโซน (HPTN 058) ที่หมู่บ้านแห่งนี้และหมู่บ้านใกล้เคียงจึงมีความรู้สึกว่าเป็นชุมชนที่ยังขาดแคลนมาก เพราะระยะทางและการเดินทางจากที่นี่ไปยังตัวอำเภอ ต้องใช้เวลาประมาณอย่างน้อยสองชั่วโมง สำหรับรถยนต์ส่วนตัว แบบขับเคลื่อนสี่ล้อ ถ้าชาวบ้านที่ไม่มีรถส่วนตัวก็ต้องอาศัยคนที่มียอด อาจ

เป็นการจ้างหรือขออาศัยลงมาเวลาที่เขาจะลงมาในตัวอำเภอ ทำให้นึกถึงบรรยากาศบ้านตัวเองที่แม่เคยเล่าให้ฟังตอนแม่ยังเป็นสาว ๆ เมื่อสี่สิบห้าสิบปีก่อนโน้น ทางรถที่เป็นดินแดงมีหลุมเล็กบ้างใหญ่บ้าง ลึกบ้างตื้นบ้างตลอดระยะทาง คอยทดสอบความทรหดอดทนของรถและตัวหัวใจของคนเดินทาง สามสิบกกว่ากิโลเมตรจากถนนราชนาด้วยขางมะตอย ซึ่งเริ่มจากสถานีอนามัยบ้านใหม่ ต.แม่ต๋อน แต่ต้องใช้เวลาเดินทางกว่าชั่วโมง ถึงหักศอกทบซ้ายทบขวาสิบแปดครั้ง ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “ทางเก่าพับ” ไม่อยากคิดว่าหน้าฝนจะขึ้นมาลำบากแค่ไหน ชาวบ้านถ้าเจ็บป่วยก็รักษากันไปตามมีตามเกิด ใช้สมุนไพรบ้าง ถ้าเป็นหนักก็พากันหอบลงมาที่สถานีอนามัยบ้านใหม่ ซึ่งอยู่ข้างล่างถ้าเดินมาก็ใช้เวลาครึ่งวัน ถ้าโชคดีมีรถลงมาก็ ชั่วโมงเศษครับ เราจึงเอายาที่คิดว่าเขาอาจจำเป็นต้องใช้ไปให้ชาวบ้านและเอาขนมไปฝากเด็ก ๆ ด้วยลองชมภาพบรรยากาศดูนะครับ ถึงแม้ระยะทางจะค่อนข้างลำบาก และไกลแต่เมื่อเราไปถึงแล้วเห็นรอยยิ้มของชาวบ้านและได้ยินเสียงหัวเราะของเด็กๆ เท่านั้นก็ทำให้เรามีความสุขแล้วครับ....

“แจกยาให้พ่ออุ้ยเน้อ
ใกล้หน้าฝนแล้วเพื่อไม่
สบาย”

พี่ดันรักเด็ก ๆ แจก
ขนมแลก จี๋กุง ก็แล้ว
กันนะ

.....จาก ปีเตอร์แพน

สายตา..หาเรื่อง (มาแล้ว)

โดย.. ทีมข่าวนกพิราบ

พิกส่อง

ฤดูฝน....และโรคที่มากับฝนคือโรคไข้เลือดออก โรคไข้หวัดใหญ่ รวมทั้งโรคผิวหนังต่าง ๆ แต่อีกโรคที่เราไม่ควรจะมองข้ามคือโรคเอดส์ซึ่งยังคงเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้นการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์อย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ ในเรื่องการป้องกันโรคไข้เลือดออกช่วยกันสอดส่องดูแลลูกน้ำยุงลาย ยังไงก็ดูแลสุขภาพกันด้วยนะจ๊ะ.....

• 30 มิ.ย. - 2 ก.ค. 51 ประชุมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยง/ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ประจำปี 2551 ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮอเทล อ.เมือง เชียงใหม่

: คุณชุติมา จารุวัฒน์ โทร. 0-5321-1050 ต่อ 141

• ก.ค. 51 กิจกรรม “ช่วงบ้านลานวัด ขจัดเอดส์ ถนนเด็กเดิน ครั้งที่ 2” ณ ลานวัดบวรกรกนเณร ด.ท่าวังตาล อ.สารภี เชียงใหม่

: คุณพรชัย ทะนามแสง โทร. 08-9556-9303

• ก.ค. 51 ประชาคมป้องกันโรคเอดส์ในหมู่บ้าน ณ ด.ห้วยทราย อ.แม่ริม เชียงใหม่ : คุณรตนพร ชันดี โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• 1-31 ก.ค. 51 การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มเยาวชน กลุ่มสถานประกอบการ ณ จ.ลำพูน

: คุณบุญทิน จิตสบาย โทร. 0-5351-1187 ต่อ 123

• 2-6 ก.ค. 51 การประชุมเรื่อง ทวงสิทธิ์ของเด็กที่ได้รับผลกระทบและมีชีวิตอยู่ร่วมกับเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ ณ โรงแรมนานาชาติเวีย เอ็ม ซี เอ สันติธรรม เชียงใหม่ : ศาสตราจารย์สนั่น วุฒิ โทร. 08-1595-3458

• 3 - 4 ก.ค. 51 ประชุมโครงการอบรมแพทย์เพิ่มพูนทักษะในการรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ประจำปี 2551 ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮอเทล อ.เมือง เชียงใหม่ : คุณชุติมา จารุวัฒน์ โทร. 0-5321-1050 ต่อ 141

• 8 ก.ค. 51 ประชุมกลุ่ม “การดูแลเด็กโรคเรื้อรังและครอบครัว (โปรเจก hope)” ณ โรงพยาบาลสันทราย อ.สันทราย เชียงใหม่

: คุณอำพร ชินะ โทร. 0-5349-8998

• 7-11 ก.ค. 51 ประชาคมป้องกันโรคเอดส์ในหมู่บ้าน ณ ด.ป่าไผ่ อ.สันทราย เชียงใหม่ : คุณรตนพร ชันดี โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• 17-19 ก.ค. กิจกรรม Walk rally เยาวชนสัมพันธ์วัยมันส์รู้ทันเอดส์และยาเสพติด ณ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง อ.แม่ริม เชียงใหม่

: คุณพรชัย ทะนามแสง โทร. 08-9556-9303

• 20 ก.ค. 51 อบรมติเจเยาวชนในสถาบันการศึกษารุ่นที่ 2 ณ อ.เมือง เชียงใหม่ : คุณรตนพร ชันดี โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• 25 ก.ค. 51 กิจกรรมการพบกลุ่มผู้ติดเชื้อ อ.สันทราย ณ โรงพยาบาลสันทราย เชียงใหม่ : คุณอำพร ชินะ โทร. 0-5349-8998

ฉลาดกว่า

สมชายมีรถโฟล์ควอล์กเกอร์คันหนึ่ง เพื่อให้เทห์ฮ้างขึ้นก็ไปจ้างช่างเขียนข้างรถว่า 4×4 เหมือนรถโฟล์คทั่วไป กลับจากทำงานก็จอดรอไว้หน้าบ้าน เนื่องจากในบ้านไม่มีที่จอดรถ หลังจากตื่นมาตอนเช้า สมชายก็โมโหสุดเหวี่ยงเนื่องจากมีมือดีมาเขียนต่อว่า = 16

สมชายไปจ้างช่างลบออก แต่ก็มีมือดีมาเขียนอยู่อย่างนี้ ทุกๆ ครั้ง สมชายจึงคิดวิธีแก้เผ็ดเจ้ามือดี โดยไปจ้างช่างเขียนใหม่ โดยเขียนข้างรถว่า $4 \times 4 = 16$ แล้วก็นั่งกระหม่อมใจว่ามันคงไม่มาเขียนอีก...

พอตื่นมาก็มา
ดูที่รถ สมชาย
แทบลมจับ
เมื่อเจอข้างรถ
ที่มันเขียนว่า..
ถูกต้อง !!

• ส.ค. 51 การแข่งขันกีฬาเปตองด้านภัยเอดส์เยาวชนตำบลดอนแก้ว ณ สนามกีฬาโรงเรียนบ้าน ด.ดอนแก้ว อ.แม่ริม เชียงใหม่ : คุณพรชัย ทะนามแสง โทร. 08-9556-9303

• ส.ค. 51 สรุปรบทเรียนการทำงานในชุมชน อ.เมือง เชียงใหม่ : คุณรตนพร ชันดี โทร. 0-5321-1048 ต่อ 131

• 11 ส.ค. 51 ประชุมเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการส่งเสริมการป้องกันเอดส์ในแรงงานข้ามชาติ ประเทศไทย (PHAMIT) ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ : คุณสุคนธ์ทิพย์ วาดา โทร. 08-9759-2579

• 19 ส.ค. 51 ประชุมกลุ่ม “การดูแลเด็กโรคเรื้อรังและครอบครัว (โปรเจก hope)” ณ โรงพยาบาลสันทราย อ.สันทราย เชียงใหม่ : คุณอำพร ชินะ โทร. 0-5349-8998

• 29 ส.ค. 51 กิจกรรมการพบกลุ่มผู้ติดเชื้อ อ.สันทราย ณ โรงพยาบาลสันทราย เชียงใหม่ : คุณอำพร ชินะ โทร. 0-5349-8998

หน่วยงานใด มีความประสงค์ประชาสัมพันธ์กิจกรรม
การดำเนินงาน ผ่านทางคอลัมน์นี้ ติดต่อทาง
E-mail: aids@chiangmaihealth.com
หรือ โทร. 0-5321-1048-50 ต่อ 131

หรือ สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน
โทร. 0-5394-5055-8 ต่อ 427
E-mail : caboffice@rihes.org, caboffice@rihes-cmu.org

ถามมา - ตอบไป

ถาม : โรคเชื้อราขึ้นสมองมีอาการอย่างไร ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการปวดศีรษะบ่อยๆ จะเป็นได้หรือไม่

ตอบ : โรคเชื้อราขึ้นสมอง (Cryptococcal meningitis) เป็นโรคติดเชื้อฉวยโอกาสที่พบบ่อยในผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีระดับภูมิคุ้มกันซีดี 4 น้อยกว่า 100-200 เซลล์/ลบ.มม. ผู้ป่วยมักจะมาด้วยอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรง มีไข้ คลื่นไส้ อาเจียน สับสน หรือซึมลง ตรวจอาการทางระบบประสาท อาจพบ คอแข็ง ซึ่งเป็นอาการแสดงของการติดเชื้อที่บริเวณเยื่อหุ้มสมอง สิ่งที่จะช่วยในการวินิจฉัยแยกโรคคือการเจาะน้ำไขสันหลังไปตรวจและพบเชื้อราที่เป็นสาเหตุ หากผู้ติดเชื้อที่มีอาการปวดศีรษะบ่อยๆ แต่ไม่รุนแรง ไม่มีอาการอื่นๆ ร่วม และอาการหายได้เมื่อกินยาแก้ปวด โอกาสที่จะเป็นเชื้อราขึ้นสมองน้อย

นอกจากนี้ระดับซีดี 4 ก็จะช่วยในการวินิจฉัยแยกโรคได้เพราะถ้าซีดีสูงเกิน 200 เซลล์/ลบ.มม. ก็คิดถึงโรคนี้ไม่ค่อย

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดรับอาสาสมัครเพื่อเข้าร่วมโครงการ “การให้ยาต้านไวรัสทันทีกับชะลอเวลาในการให้ยาในผู้ป่วยติดเชื้อ เอชไอวีที่กำลังรักษาวัณโรค ซึ่งมี ซีดี 4 น้อยกว่า 200 เซลล์/ลบ.มม.”

โดยต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป
2. แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นวัณโรค
3. จำนวนซีดี 4 น้อยกว่า 200 เซลล์/ลบ.มม.
4. ไม่เคยได้รับยาต้านไวรัสเอดส์มาก่อน ยกเว้นเคยได้รับขณะตั้งครรภ์เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อจากแม่สู่ลูก
5. กำลังรักษาวัณโรคไม่เกิน 14 วันก่อนเข้าร่วมโครงการ
6. ไม่มีประวัติคือยาวัณโรค
7. ไม่อยู่ในระหว่างการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด ภายใน 30 วันก่อนเข้าร่วมโครงการ
8. ไม่อยู่ระหว่างการตั้งครรภ์ หรือให้นมบุตร

ต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ติดต่อ

คุณดาราลักษณ์ กาวประสิทธิ์ (ผู้ประสานงานโครงการ)
หรือเจ้าหน้าที่คลินิกโรคสุขภาพ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โทรศัพท์ 0-5394-5055-58 ต่อ 469

มือถือ 08-5040-8881

สำหรับคำถามประจำฉบับที่แล้ว ซึ่งถามว่า “โครงการของเครือข่าย IMPAACT ที่กำลังจะศึกษาในลำดับต่อไปคือโครงการอะไร” คำตอบคือ **โครงการวิจัย P1069** ผู้ที่ตอบคำถามถูกได้รับของที่ระลึกมีดังนี้ค่ะ

1. คุณเฉลียว บุญป้อ เชียงใหม่
2. คุณบุญทรง สินธุย์ เชียงใหม่
3. คุณสกวเดือน สมเกต เชียงใหม่
4. ด.ช.ปรานัท โลแก้ว เชียงใหม่

รอรับของรางวัลที่บ้านเลขนะคะ ส่วนคำถามประจำฉบับนี้ ถามว่า “ผลการวิจัยของโครงการ HPTN 039 สรุปว่าอย่างไร” ทราบคำตอบแล้วเขียนคำตอบลงใน ไปรษณียบัตร ส่งมายังสำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มช.
ตามที่อยู่ด้านล่าง หมาเขต
วันที่ 15 สิงหาคม 2551 ค่ะ

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักการวิจัย ความก้าวหน้าของการวิจัยและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการวิจัยที่จะดำเนินการในชุมชน

บรรณาธิการ พญ.นันทิสา โชติรสสิริมิตร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางวิภาดา ชีวะวัฒน์

นายประเชิญ ปาละนัน

นางสาวสุดาภรณ์ สุทธอก

นายปิย ปัญญาราชฤทธิ์

นางสาวนพรัตน์ แสงมณีวรรณ

กองบรรณาธิการ

พระครูวิจิตรประชาคุณกุล

นายประเสริฐ เดชะบุญ

รศ.นพ.สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์

นางบุญทิน จิตร์สหาย

นายสำราญ ทะกัน

นางชลลิสสา จริยาเลิศศักดิ์

ดร.นพ.อภิรักษ์ อร่ามรัตน์

นายสมเกียรติ สุกุลศึกษาดี

ที่ปรึกษา

ศ.นพ.ธีระ ศิริสนธิ

นพ.ทรงวุฒิ หุตามัย

ดร.ทพ.สุรสิงห์ วิศวรัตน

คุณอุดม ลิขิตวรรณวุฒิ

ศาสตราจารย์สนั่น วุฒิ

พิมพ์จำนวน 3,200 ฉบับ

• กรรมการที่ปรึกษาชุมชน (CAB) และกรรมการที่ปรึกษาชุมชนด้านสารเสพติด เข้าอบรมการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 29 - 30 พฤษภาคม 2551

• เจ้าหน้าที่จากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มช. และคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนด้านสารเสพติด (S.A. CAB) เข้าร่วมประชุมวิชาการสารเสพติด ครั้งที่ 5 จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตบางนา ระหว่างวันที่ 14-16 พฤษภาคม 2551 ที่ผ่านมา

• วันที่ 1 พฤษภาคม ที่ผ่านมา โครงการวิจัยชุมชนจัดประชุมคณะกรรมการ Community Working Group ณ สำนักงานโครงการบ้านอื้อน อ.จาง ลำปาง และได้ไปประชุมกลุ่มชาวบ้าน ณ บ้านห้วยน้อด อ.จาง ลำปาง เกี่ยวกับเรื่องโครงการวิจัยและให้ความรู้เรื่องยาเสพติด

เจ้าหน้าที่โครงการวิจัยHPTN058 จากพื้นที่วิจัยมณฑลกว่างสี ประเทศจีนมาเยี่ยมชมการดำเนินงานของโครงการวิจัย HPTN058 เชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 4-5 มิถุนายน 2551